

Nr 238.

Af herr **Bengtsson** i Bjärnalt m. fl., i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor.*

I kungl. propositionen nr 69 till årets Riksdag med förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor föreslås under rubrikerna 420 och 421 beträffande juteväfnader följande reviderade tullsatser (sid. 69):

»utan inblandning af annat spånadsämne:

säck- och packväfnad, oblekt och ofärgad, som på en yta af 2 cm. i kvadrat innehåller sammanlagdt:

högst 17 varp- och inslagstrådar 1 kg. kr. 0.10

mer än 17 varp- och inslagstrådar 1 kg. kr. 0.13,»

hvarom tulltaxekommittén i sitt betänkande på sidan 480 lämnar motivering.

Med gillande af hvad i propositionen i öfrigt anförts beträffande tullsatserna för juteväf och nya jutesäckar, bedja vi härmed endast få yrka på en mindre förändring i det föreslagna antalet trådar, som är för högt tilltaget, enär den inhemska juteindustrien eljest icke kan ernå det åsyftade gagnet af de ifrågasatta tullsatserna.

För de glesare juteväfsarter, som användas af trämassefabrikerna, har i tulltaxeförslaget, just med hänsyn till nämnda industri, ingen förändring vidtagits i den hittills gällande tullsatsen, 10 öre per kilogram, som dessutom vid export af trämassa restitueras. Dessa fabriker behöfva för emballage af sin massa ingen juteväfnad med högre antal trådar än 15 på en yta af 2 cm. i kvadrat. De allmännaste för detta ändamål använda kvalitéerna innehålla dock endast 12 à 13 trådar på nämnda yta.

Den juteväfnad, som på grund af ofvan berörda restitutionsförfarande företrädesvis tillverkas vid de svenska fabrikerna, och för hvilken

det högre tullskyddet är afsedt, är tätare väfd och innehåller alltid mera än 15 trådar per 2 cm. i kvadrat samt användes för tillverkning af säckar för olika industrier. Af dessa väfnader räkna de mest gängse sorterna nu 18 à 19 trådar per 2 cm. i kvadrat, men för ändamålet lika lämpliga kvalitéter kunna utan svårighet tillverkas genom användande af ett något gröfre garn, hvarigenom antalet trådar nedbringas till 16 à 17. Genom appretering kan denna sålunda framställda väf blifva lika användbar som den med tätare trådställning, och den föreslagna tullförhöjningen för väfnader *öfver* 17 trådar blefve just i de flesta fall intet bättre skydd än hittills för de inhemska jutefabrikaten.

Att genom det nu omnämnda tillvägagångssättet kringgå den högre tullsatsen med nu föreslagna affattningen af rubriken är från utländska fabrikanters sida lätt möjligt, men denna omständighet har icke framhållits för tulltaxekommittén, och denna har gifvetvis icke kunnat tänka på en sådan möjlighet, då härtill skulle erfordras en ingående kännedom om juteväfnaders fabrikation.

Hur betänklig den utländska konkurrensen är för landets juteindustri, framgår tydligt af den stora import, som under en längre följd af år ägt rum och som för de sista fem åren belöpte sig till följande kvantiteter:

	<i>Juteväfnad.</i>	<i>Jutesäckar (nya).</i>
1905.....	1,454,801.....	90,931 kg.
1906.....	1,417,267.....	172,268 »
1907.....	2,234,985.....	342,718 »
1908.....	2,408,894.....	369,135 »
1909.....	1,949,030.....	311,651 »

Sistnämnda års import är på grund af då rådande strejk- och lockoutförhållanden något mindre än föregående år, men likväl mycket afsevärd.

Utom att dessa stora beställningar gått ur landet, ha emellertid de inhemska fabrikanterna, för att bemöta den utländska konkurrensen och för att kunna upprätthålla driften, sett sig nödsakade att exempelvis för 1909 och 1910 antaga order på flera millioner säckar dels med ren förlust, uppgående till emellan cirka 3 och 7 ½ procent under själfkostnadspris, dels med ingen eller en ytterst minimal förtjänst. Detta förhållande är, utom på i utlandet existerande exportpremier, synbarligen beroende på s. k. dumping för att undertrycka den svenska tillverkningen.

Äfven genom tullfriheten på brukade säckar är afsättningsmöjligheten för de svenska jutefabrikerna redan betydligt kringskuren. Importen af brukade säckar uppgick sålunda:

År.	Värde kronor.
1902	365,733
1903	466,464
1904	461,893
1905	502,697
1906	530,744
1907	722,797,

hvilket för sistnämnda år vid beräkning af ett genomsnittspris af 35 öre per säck utgör ett antal af något öfver 2 millioner stycken eller, då dessa säckar torde väga omkring 1 kg. stycket, 2,000,000 kilogram.

När härtill kommer restitutionsbestämmelsen angående trämasseväf, hvarå jutefabrikerna icke kunna tillgodoräkna sig någon tull, återstår endast en mycket begränsad tillverkning, hvarpå desamma kunna erhålla en måttlig vinst.

Då det i de fyra svenska jutefabrikerna nedlagda kapitalet uppgår till omkring 8 millioner kronor och arbetslönerna till i rundt tal årligen 1 million kronor, samt dessutom de industrier, som äro afnämare af jutefabrikat, för sina tillverkningar åtnjuta ett rikligt tullskydd, anse vi, att ett något så när effektivt skydd bör tillförsäkras äfven landets juteindustri, som sysselsätter omkring 2,000 arbetare.

På grund af hvad sålunda anförts, få vi härmed hemställa,

att den del af Kungl. Maj:ts proposition, som rör tullsatserna för juteväfnader, må erhålla följande förändrade lydelse:

420. högst 15 varp- och inslagstrådar 1 kg. kr. 0.10

421. mer än 15 varp- och inslagstrådar 1 kg. kr. 0.13.

Stockholm den 14 mars 1910.

J. Bengtsson.

Fr. Ahlfvengren.

Anders Olsson.

Aug. Ifvarsson.

S. J. Larsson.

A. Henrikson.

A. C. Gunnarsson.